

PASTORAAL WOORD

Beste parochianen,

Sinds december 2018 doe ik mijn werk in de Martelaren van Gorcum-gemeenschap. Sindsdien ook ben ik bezig met het kennismakingsproces met u als parochianen.

Zo ga ik op bezoek bij het seniorencafé op donderdagmiddag en bij de koffieochtend op de 2de dinsdag. Ik neem deel aan de parochievergadering en de pastoraatsgroep. En ik doe mee met de opbouw van gezinspastoraat en kinderpastoraat. Inmiddels heb ik kennisgemaakt met het koor Meerklank, de kostersgroep en de Stichting Beheer. Elke vrijdagochtend houd ik een spreekuur, waar u welkom bent. Graag ga ik in gesprek met u als parochianen en met andere mensen.

Door dit alles leer ik u en de sociale situatie van onze parochiegemeenschap kennen. In elke groep en in elk gesprek voel ik me thuis en welkom. Dat maakt mij blij en gelukkig. Langzaam maar zeker voel ik mij deel worden van onze Martelaren van Gorcum-gemeenschap. Door dit alles ontstaat verbinding tussen u als parochianen en mij. Tegelijkertijd wil ik ook onderlinge verbinding tussen u als parochianen stimuleren.

Als Martelaren van Gorcum-gemeenschap gaan we onze gemeenschap verder samen opbouwen. Daarvoor kunnen we al onze talenten gebruiken.

Mijn hoop is dat we “vàn de gemeenschap vóór de gemeenschap zijn.” Dit betekent voor mij, dat wij met z'n allen samen onze gemeenschap dragen in goede en slechte tijden. Hiertoe kunnen we het voorbeeld van de eerste christenen navolgen (Handelingen 2,43-47). Zij waren één van hart in het geloof en het gebed. Zij hielpen elkaar in alles wat er nodig was voor de gemeenschap.

Wij kunnen elkaar helpen en bemoedigen. Wij proberen aandacht te schenken aan de parochianen, die aandacht nodig hebben.

Ik weet dat er onder onze parochianen mensen zijn, die pijn hebben en lijden; die alleen en eenzaam zijn. Daartoe geven we elke zondag een bloemetje met een wenskaart aan degene, die onze aandacht nodig heeft.

Wij doen dit alles in de Naam van de Heer Jezus Christus, die ons samenbrengt. Wij zijn samen onderweg met God.

Pastor Marianus Jehandut, svd.

VAN DE VOORZITTER

Inmiddels is 2019 al weer 2 maanden oud. Zoals elk jaar koesteren we de hoop van een nieuw begin voor onszelf en de wereld om ons heen. Als kerk zijn wij meer dan een groep mensen die zondag bij elkaar komt. Wij belichamen de hoop voor een betere toekomst, juist als de wereld om ons heen uit elkaar lijkt te vallen. Die hoop ontlenen wij aan het geloof dat God ons elke keer nieuwe kansen biedt.

Het thema van de vieringen van het samenwerkingsverband jaar is: "Breek je tent op en ga verder". Dit is niet letterlijk te nemen maar figuurlijk, dat wij bereid zijn om verandering te omarmen. Op aarde en zo ook in onze kerk is iedereen passant: mensen komen en gaan, soms na korte tijd en soms na bijna een heel mensenleven.

Zo heeft Karen Ates onlangs haar 4-jarige termijn als lid van het Locatiebestuur volbracht en wil zij zich op andere zaken richten. Als bestuur willen wij haar hartelijk danken voor haar inzet in het LB en hopen dat zij zich wil blijven inzetten voor de ontwikkeling van onze geloofsgemeenschap.

Mirjam de Wit, koorlid van Meerklank en naast Rene van Eunen de drijvende kracht van de diaconie binnen onze parochie, gaat binnenkort verhuizen. We zullen Mirjam missen en zijn haar erkentelijk voor de belangrijke bijdrage die zij heeft geleverd.

Frank de Haas heeft aangegeven per 1 juni te stoppen bij de Pastoraatsgroep en heeft inmiddels de voorzittershamer overgedragen aan Ari van Buuren. Frank blijft wel beschikbaar als voorganger en wil zich daar graag voor inzetten.

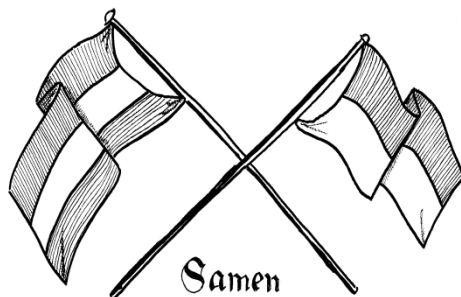
En dit voorjaar zullen wij afscheid gaan nemen van Ton en Astrid Broerse. Na ruim 40 jaar trouwe dienst breken zij hun tent op en trekken zij verder (naar Venray). Er rest gelukkig nog tijd om persoonlijk afscheid te nemen en hen te bedanken voor hun buitengewone inzet. Gelukkig vertrekken er niet alleen, maar komen er ook mensen bij.

Zo verwelkomen wij Agnes Skot uit Hongarije en Monika Gosia uit Polen in ons midden. Zij hebben zich bij de pastoraatsgroep aangemeld om o.a. het kinderpastoraat te versterken.

Eind vorig jaar heeft Ronald Bracelly zich aangemeld als koster en wordt hij momenteel ingewerkt om deze belangrijke werkzaamheden goed te kunnen vervullen.

Sinds januari mogen wij ook een nieuwe SVD pastor verwelkomen: Pater Yan. Inmiddels is hij al een keer bij ons voor gegaan. Net als pater Marianus komt hij uit Indonesië. Pater Yan zal voor een belangrijk deel zijn tijd besteden aan de parochies in Duivendrecht en Zuidoost, maar zal ook zeker weer een keer bij ons voorgaan.

Wij mogen ons gelukkig prijzen dat een groeiende groep migranten de weg naar onze parochie vindt. Onze toekomst ligt er in om ons open te stellen voor christenen die uit de hele wereld naar Nederland komen. Soms als vluchteling maar vaker nog als werknemer of familielid.

Als parochie zullen we moeten kijken hoe we ons meer open kunnen stellen naar mensen toe die nieuw zijn in onze gemeenschap. Natuurlijk is het prettig om na de kerkdienst met bekenden bij te praten, maar kijk ook even om u heen. Wellicht ziet u iemand die nieuw is en kunt u hem of haar welkom heten. Alleen door nieuwe mensen te verwelkomen kunnen wij als parochie blijven voortgaan en hebben wij toekomst.

Met dit in het achterhoofd willen wij als bestuur u ook dit jaar weer verzoeken om mee te doen aan Kerkbalans. Elders in Hofnieuws kunt u in een stukje van de penningmeester lezen hoe onze parochie er financieel voor staat. Het moge duidelijk zijn dat uw bijdrage nodig is om onze parochie in stand te houden. Kunnen wij ook dit jaar op uw bijdrage rekenen?

Ter afsluiting wil ik uw aandacht vragen voor vacatures die wij hebben te weten: bestuurslid in het Locatiebestuur en vertegenwoordigend bestuurslid in het bestuur van het samenwerkingsverband. Met het aanstaand vertrek van Ton Broerse, is onze parochie bestuurlijk straks niet meer vertegenwoordigd in het uniebestuur. Dit is een onwenselijke situatie en wij hopen dan ook dat er een kandidaat uit onze gemeenschap gevonden kan worden. Meldt u zich bij mij aan als u belangstelling heeft.

Hartelijk groet,
Arthur Anderegg

---

*Ook al zouden we alle bloemen plukken,
de lente zullen we niet kunnen tegenhouden.*

NIEUWJAARSOVERWEGING

door Ari van Buuren op 6 januari 2019

In zijn Nieuwjaarsoverweging werd de toon voor 2019 gezet.

Wat mij betreft wordt 2019 een Jaar van Nieuwe Gemeenschap en Verzoening! De eerste zondag in dit nieuwe jaar valt samen met Driekoningen. Het thema van de Viering is: 'Open je Ogen'. Ditmaal richten we de blik op enkele Koninginnen uit West en Oost, en op een Koning uit het Verre Oosten.

De eerste Koningin is Michelle Obama, de vrouw van de eerste zwarte Amerikaanse president Barack Obama (2009-2017).

Onlangs verscheen haar biografie 'Mijn verhaal'. In het Engels is de titel 'Becoming'. Zij schrijft in drie delen over haar becoming, haar wording. Hoe ik Michelle werd: becoming me. Hoe ik Obama werd: becoming us. En hoe ik meer werd: becoming more.

In de epiloog vertelt Michelle Obama wat ze met haar boek beoogt. "Voor elke deur die voor me geopend is, heb ik geprobeerd mijn deur te openen voor anderen. En dit is dan wat ik uiteindelijk te zeggen heb: laten we de ander binnen vragen."

Hiermee kan iedereen toch wat in haar of zijn leven? Ook in onze parochie is dit van belang. Laten we de ander binnen vragen! Dus: open je ogen voor elkaar!

"Misschien kunnen we dan minder bang worden, minder verkeerde aannames doen, om de vertekening en de stereotypie die ons onnodig scheiden overboord te gooien."

Vaak hebben we uitgesproken meningen over elkaar. Dat werkt verdelend, ook in de parochie. Proberen we elkaar eens met nieuwe ogen aan te kijken. Ook in relaties kan dat verfrissend of helend werken. Kijk je vrouw, man, partner, ouder, kind of collega eens aan – alsof je elkaar voor het eerst ziet. Elkaar aankijken met de ogen van God.

"Misschien kunnen we beter omarmen wat ons bindt. Het gaat er niet om volmaakt te zijn." Laten we zoeken wat ons met elkaar verbindt, ook in de parochie. Het woord 'ontferming' betekent ook zoiets als omarming. 'Heer, ontferm u' behelst de vraag: 'omarm mij'.

In de epiloog zegt Michelle Obama tenslotte: "Er zit goedheid in de bereidheid anderen te willen kennen en horen. Voor mij is dit hoe we worden, how we become."

Voor mij is Michelle Obama een koningin, een Afro-Amerikaanse koningin. Zij is koninklijk en menselijk. Haar boodschap is: 'open je ogen voor elkaar' – zo anders dan de huidige Amerikaanse president.

Graag vraag ik nu aandacht ook voor Koninginnen dichtbij. Noemen wil ik drie vrouwen in ons midden, die het Kinderpastoraat behartigen. Uit het Oosten komen zij: Agnes, afkomstig uit Hongarije en Gosja, afkomstig uit Polen. Uit het Westen komt Erika, afkomstig uit Brazilië.

Samen met Elly Woortmeijer beleggen Erika en Agnes avonden voor Jonge Ouders. Sabine heeft een internationale stamboom, en is voor de Jongeren actief.

Erika, Agnes en Gosja zijn christen-migranten. Bekend is dat er een miljoen moslims in Nederland wonen. Maar er wonen hier ook een miljoen christen-migranten. Zij kunnen veel betekenen voor de toekomst van de Kerk – meer dan menig een beseft.

Een andere Koningin komt uit het Midden-Oosten: Louma Albik, een Syrische moslima die vanuit Brussel het werk voor Bukra Ahla coördineert. Bukra Ahla is een vluchtelingenkamp in Beirut, Libanon voor Syrische vrouwen en kinderen. Sinds Kerst 2016 zijn wij met hen verbonden. In 2018 hielden we de eerste sponsorloop voor de school in Bukra Ahla. In 2019 houden we een nieuwe sponsorloop op 18 mei.

Op Kerstavond 2018 collecteerden we voor hen: de opbrengst was 800,09 Euro! Louma vraagt ook om omarming door onze gebeden.

De genoemde Koninginnen uit Oost en West kunnen we verbinden met de Wijzen of Koningen uit het Oosten, die het Jezuskind en zijn moeder Maria opzochten.

Volgens de legende komt Caspar met wierook uit Afrika; Michelle Obama is Afro-Amerikaanse. Melchior komt met goud uit Europa waar Erika, Agnes, Gosja en Sabine met hun gezinnen wonen. En Balthasar komt met mirre uit Azië; evenals Bethlehem ligt Bukra Ahla in Voor-Azië, waar Louma Albik vandaan komt.

Onze nieuwe pastor, Pater Marianus mag een Koning uit het Verre Oosten heten. Hij komt uit de Gordel van Smaragd, uit Indonesia en woont en werkt al vele jaren in Nederland.

Op 16 december ging hij voor het eerst voor als de nieuwe pastor in onze parochie.

In zijn Overweging bracht hij iets naar voren, wat velen onbekend is en veel indruk maakte. Wij zijn gedoopt, zei hij. En dat betekent dat we geroepen zijn om Koning, Priester en Profeet te zijn! Dat heeft volgens Pater Marianus met leiderschap, zuiverheid en verkondiging in woord en daad te maken. Is dat niet de boodschap van Driekoningen?

Met onze nieuwe pastor Pater Marianus gaan we nieuw beleid ontwikkelen. Hij is bezig om overal kennis te maken. Wekelijks houdt hij op vrijdagmorgen spreekuur.

Frank de Haas houdt drie gespreksochtenden over Dromen over de toekomst van onze parochie. Dit jaar is het ook 'Clara & Franciscus-Jaar': in dat kader komen er in de Vastentijd gastspreeksters.

Het bruist kortom van leven in de parochie. Nog meer valt nader te lezen op onze website: <http://hofkerk.amsterdam>.

Als Kerk hebben we een groot spiritueel kapitaal aan geloof, hoop en liefde in huis. Dit kapitaal in kleine munt omzetten en telkens in omloop brengen – daar gaat het om!

Open je ogen voor elkaar! Wij kunnen ons spiegelen aan de Koningen, de Wijzen uit het Oosten. Het zijn onverwachte gasten uit een andere cultuur, een ander land, een andere religie. Zij brachten wijsheid mee en gaven geschenken aan Jezus.

Welke wijsheid dragen wij aan? Wat zijn onze kwaliteiten? Welke grenzen durven wij te overschrijden? Wat zijn onze geschenken voor Jezus?...

Vandaag is er in de Koffiebeuk een Nieuwjaarsreceptie.

Bij de koffie kunnen we elkaar misschien iets speciaals toewensen. Bij de Communie wensen we elkaar niet vrijblijvend: "De Vrede van Christus". Wij groeten de Vrede van Christus, in elk van ons aanwezig! Wij openen onze ogen voor elkaar. Dromen beginnen uit te komen.

We zijn in goed gezelschap: van Caspar, Melchior en Balthasar tot Pater Marianus, de Jongeren, Michelle Obama... Lof zij Christus in eeuwigheid, Amen.

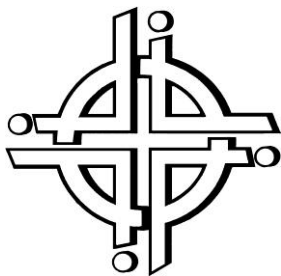
Na afloop van de viering volgde een gezellige bijeenkomst in de koffiebeuk, waarbij Sabine en Agnes iets vertelden over hun werk in resp. toekomstberaad en kinderpastoraat. En opnieuw werd duidelijk: Het bruist van leven in onze parochie!

WERELDGEBEDSDAG

Vrijdag 1 maart 2019 – Wereldgebedsdag - kernland Slovenië

Iedere eerste vrijdag van maart gaat het gebed de wereld rond. Wereldgebedsdag wordt georganiseerd door christenvrouwen, die door gebed en actie invloed willen uitoefenen op mensen en hun omgeving. In 173 landen houden mensen op deze vrijdag de handen gevouwen en wordt er gezongen. Het is Wereldgebedsdag. In Nederland gebeurt dat op ruim 500 plaatsen. Nederland doet sinds 1929 mee met de jaarlijkse viering van deze dag.

Ook dit jaar organiseren wij de viering samen met de Evangelische Broeder Gemeente en de Protestantse Gemeente de Bron. Wij nodigen u van harte uit op: vrijdag 1 maart 2019 om 19.30 uur, in de Koningskerk, Van 't Hofflaan 20 te Amsterdam.

De projecten in Slovenië waarvoor gecollecteerd gaat worden:

- **ASPI-centrum**

Een nieuw centrum voor jongeren met het Asperger-syndroom en voor autistische jongeren. Dit centrum is in 2018 geopend. Jongeren kunnen hier revalideren en door middel van trainingen leren om zelfstandig te wonen.

- **Een blijf van mijn lijf huis voor moeders**

Een thuis voor vrouwen met psychische, fysieke of andere problemen die veroorzaakt zijn door huiselijk geweld; meestal hebben zij hun kinderen bij zich. Zij ondervinden veel problemen door sociale uitsluiting en door armoede.

- **Roma-project in Pusca**

Roma worden nog steeds behandeld als tweederangsburgers in Slovenië. Pusca is het grootste Sloveense Romadorp waar geprobeerd wordt om het zelfbewustzijn van de unieke cultuur van de Roma te vergroten.

Zie voor nadere informatie: <http://www.wereldgebedsdag.nl/>

Janneke de Bruin

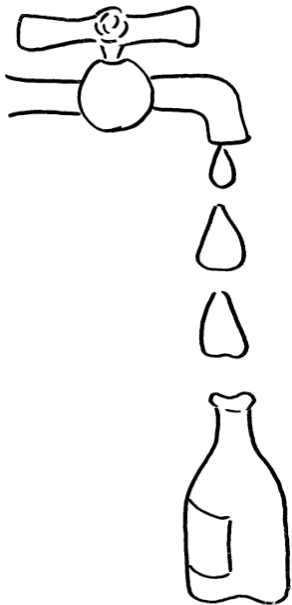

VASTENACTIE 2019

Watervoorzieningen op het eiland Flores in Indonesië

De bergdorpen op het eiland Flores in Indonesië zijn erg arm en door de afgelegen ligging zijn er nauwelijks basisvoorzieningen. Meer dan de helft van deze dorpen heeft geen toegang tot schoon drinkwater. Het gevolg is dat sanitaire voorzieningen slecht zijn of zelfs geheel ontbreken. De gebrekkige hygiëne leidt tot infectieziekten, die worden verspreid door vervuild water. Vooral kinderen zijn hier gevoelig voor, omdat hun immuunsysteem kwetsbaarder is. De kindersterfte is dan ook hoog, in de afgelegen dorpen van Flores.

Een slechte gezondheid leidt tot lage productiviteit. Zieke mensen kunnen immers weinig bijdragen aan het huishouden en werk; zieke kinderen kunnen niet goed studeren. Geld dat besteed wordt aan medicijnen kan niet voor andere doeleinden gebruikt worden.

Dit project richt zich op het bevorderen van de levensomstandigheden en de zelfredzaamheid van de inwoners van Detukeli-Kebesani.

In dit dorp wonen 306 families, in totaal 1.536 mensen. Er worden openbare toiletten gebouwd en voorzieningen aangelegd voor schoon drinkwater. Ook is er aandacht voor educatie. Op school krijgen de kinderen les in gezondheid en hygiëne.

Daarnaast worden er trainingen en vakopleidingen gegeven, zodat de inwoners in staat zijn zelf de watervoorzieningen te onderhouden, zoals reservoirs, pompen, tappunten en pijpleidingen. Er zal ook een watercomité worden opgericht, dat verantwoordelijk wordt voor het onderhoud.

Hiermee scheidt EVIDENCE werkgelegenheid voor de dorpsbewoners en wordt hun

zelfredzaamheid versterkt. In principe doen zowel vrouwen als mannen mee aan de opleidingen en het watercomité.

Het hoofddoel van EVIDENCE is om een stabiele en duurzame infrastructuur op te zetten. Het EVIDENCE project werkt aan het verbeteren van de gezondheid en leefomstandigheden van de

dorpsbewoners. Dit doet de Caritas organisatie van het aartsbisdom Ende, in samenwerking met de dorpsbewoners. Dit project heeft 24.000 Euro nodig. Hartelijk dank voor uw bijdragen.

Zie verder:

<https://www.vastenactie.nl/nl/projecten/watervoorzieningen-op-het-eiland-flores-in-indonesie>

Pater Marianus

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje?

Dan bent u van harte welkom 1x in de maand op de dinsdagochtend in de pastorie, Linnaeushof 94, van 10.00 - 12.00 uur.

De eerstvolgende koffie ochtend is 19 maart en 23 april. U bent van harte welkom!

STADSDIAKEN VOOR AMSTERDAM

Per 1 maart heeft bisschop Punt mij aangesteld als Stadsdiaken voor Amsterdam.

Mijn diakenwijding, waarvoor u van harte bent uitgenodigd, zal plaatsvinden op zondag 7 april om 17:00 uur in de Mozes en Aäronkerk, Waterlooplein 207. Omdat het een nieuwe functie betreft, geef ik graag een toelichting.

De totstandkoming

In het overleg van pastores met een verantwoordelijkheid voor de caritas klonk meermaals de kreet: 'Eigenlijk zouden we daar een Stads-diaken voor moeten hebben, iemand die zich namens de katholieke kerk inzet voor de armen.

Er gebeurt veel voor mensen in nood in onze stad dat vaak verborgen blijft, en toch voelden we ons vaak tekortschieten.

Mijn collega's deden een persoonlijk beroep op mij: 'Zoals we jullie bij Sant'Egidio bezig zien met de armen, zo willen we jou, Colm, graag als Stadsdiaken zien.'

En het wonder geschiedde: de bisschop en enkele sponsors stemden van harte in met het plan om mij voor drie jaar vrij te stellen om - in goed Amsterdams 'de kerk een diaconaler smoel te geven'.

Een oud, nieuw ambt

In dit concrete appel van deze mensen - de oproep van mijn collega's, het vertrouwen van de bisschop, en zeker ook de vriendschap met de armen - hoor ik de stem van God als een nieuwe roeping. Daarom durf ik te vertrouwen dat dit een goede weg is, die ik met u allen als kerk van Amsterdam wil gaan. Wij zijn allemaal geroepen om in het voetspoor van Jezus te gaan, die nooit zomaar een medemens in de kou liet staan.

In Handelingen 6 lezen we hoe de kerk van het begin tekortschoot ten opzichte van de armen. Er kwamen mensen naar de apostelen toe om te zeggen dat hun weduwen werden achtergesteld. De apostelen stelden enkele diakens aan die namens heel de kerk moesten zorgen dat de armen niet meer vergeten werden.

Hoe werkt de Stadsdiaken?

De komende jaren zal deze functie gestalte krijgen. Duidelijk is dat ik het niet alleen kan. Het wordt mijn taak om de kerk en de armen met elkaar te verbinden. Dit zal ik doen door bij concrete groepen armen op bezoek te gaan om te ontdekken wat zij nodig hebben, en door de Amsterdamse regio's te bezoeken met een concrete oproep of uitnodiging.

Ik ga mij dus niet in uw plaats inzetten voor de armen in uw omgeving, maar ik kom u er vanuit onze gezamenlijke verantwoordelijkheid wel graag bij helpen.

Ik zal niet overal kunnen zijn, maar met uw hulp maken we zichtbaar wat wij als Amsterdamse katholieke kerk voor de armen kunnen betekenen en hoeveel vreugde dit ons geeft.

Ik reken graag op uw gebed, uw betrokkenheid en steun, en hoop velen van u te ontmoeten bij de diakenwijding.

Colm Dekker
stadsdiaken.amsterdam@gmail.com

STILTEWANDELING 'Onze Vader'

Graag nodigen wij u weer uit voor een stiltewandeling in de Hofkerk op zaterdag 16 maart. We zijn dan al weer 10 dagen onderweg in de vastentijd en een mooi moment om stil te worden en uit te kijken naar wat komen gaat.

De stiltewandeling zal in het teken staan van het Onze Vader waarbij het labyrint van Chartres een rol zal spelen. Het zal weer een inspirerende tocht worden.

U bent van harte welkom om tussen 13.00 uur en 16.30 uur de wandeling te lopen. U zult in ongeveer 1 à 1½ uur, langs verschillende staties, met verschillende teksten en werkvormen stilstaan bij het Onze Vader. Na de stiltewandeling kunt onder het genot van een

kopje koffie of thee nog even napraten.

Aansluitend is er om 16.30 uur een Vesperviering met na afloop, voor wie dat willen, een eenvoudige maaltijd.

Voor deelname aan de stiltewandeling vragen wij een vergoeding van € 7,50 en voor de maaltijd na afloop van de Vesper € 5,-

Wilt u deelnemen aan de maaltijd, laat u dat dan even weten aan Janneke de Bruin. Tot ziens op zaterdag 16 maart.

Janet van Dordrecht en Mariëtte Hilhorst (2Shine)
Janneke de Bruin (Vesperviering en maaltijd)

OP WEG NAAR PASEN

Stil worden, onthaasten, we verlangen ernaar, maar het komt er vaak niet van. De vastentijd is dus een uitgelezen periode voor een stilte-wandeling. Op **zaterdag 16 maart** vanaf 13.30 uur kunt u de stiltewandeling lopen in onze kerk. Een prachtige ervaring.

Na afloop van de stiltewandeling kunt u de Vesper bijwonen om **16.30 uur**. Het thema staat in het kader van de vastenactie 2019 “**Water verandert alles**”.

We hebben aandacht voor mensen die het minder hebben dan wijzelf en proberen hen te helpen. Daarbij besteedt Vastenactie dit jaar bijzondere aandacht aan projecten rondom water.

Muzikale medewerking van leden van de LWM o.l.v. Godfried Jansen.

Voorganger: Pastor Marianus.

Na de Vesper, om 17.00 uur, een lezing over **iconen** door **Thom Breukel**, docent kunstgeschiedenis en beeldend kunstenaar.

In de weken voor Pasen kunnen we proberen wat soberder te leven. Wij sluiten af met een maaltijd met soep en broodje in de sacristie. Eigen bijdrage 5 Euro. Opgeven bij Janneke de Bruin of via de mail pastoraatsgroep@hofkerk.amsterdam.

OPBRENGST LOTERIJ KERSTSTALLENTENTOONSTELLING

Beste parochianen,

Hierbij wil ik jullie heel hartelijk bedanken voor het doneren van de prijzen voor de loterij, welke de afgelopen kerststallententoonstelling gehouden is. Ik kan u melden dat de opbrengst € 702,- is.

Dit is bijna € 150,- meer dan in 2017.

Er waren zoveel prijzen binnengekomen dat er niets bijgekocht hoefde te worden. Tevens wil ik iedereen bedanken, die met de loterij geholpen hebben. Dus een heel mooi resultaat. De opbrengst gaat naar het bloemenfonds. Als u de loterij bezocht heeft, heeft u kunnen merken hoe gezellig het daar was.

Aan het einde van het jaar is er weer een kerststallententoonstelling en een loterij. U mag dus vast gaan sparen.

Ellie Togni

NIEUWE VRIJWILLIGER? Nee, hij is er al dertien jaar!

Ongetwijfeld hebben velen van u hem al zien rondlopen. Altijd statig in pak, maar met een brede lach en een vriendelijk woord voor iedereen: Ronald Bracelli, onze nieuwe koster.

De Hofkerk kent veel vrijwilligers maar –helaas– weinig *nieuwe* vrijwilligers, dus leek het me een goed idee eens een praatje met Ronald te maken en hem via Hofnieuws bij u te introduceren.

En wie schetst mijn verbazing toen ik hoorde dat Ronald al dertien jaar vrijwilliger is bij de Martelaren.

Zo'n vijftien jaar geleden werkte Ronald Bracelli als toezichthouder in het stadsdeel Oost Watergraafsmeer. Tegelijk was hij mantelzorgster voor zijn oude moeder; op een gegeven moment ging haar gezondheid verder achteruit en na een beroving die haar erg aangegrepen had kwam zij terecht in de Ouderenkliniek op het Robert Kochplantsoen. Hier werd zij met enige regelmaat bezocht door Nico Essen. Op die manier leerden Nico en Ronald elkaar kennen, en toen moeder Bracelli na een paar jaar overleed, verzorgde Nico de uitvaart in het witte kerkje in Betondorp.

Kelken
en schalen
klaar zetten

Kaarsen
aansteken

Klokken
luiden

Op dat moment vertelde Ronald aan Nico, dat hij over een paar maanden met vervroegd pensioen zou gaan en dat hij dan best wat vrijwilligerswerk in de Hofkerk zou willen doen.

Zo kwam Ronald dertien jaar geleden terecht in de kerkschoonmaakploeg, die toen nog uit een groot aantal dames en heren bestond.

In de loop van de jaren werd die ploeg steeds kleiner, maar Ronald bleef tot op de dag van vandaag.

Anderhalf jaar geleden werd hij daarnaast bezorger van Hofnieuws, en een poosje geleden, toen Bert Hilhorst dringend op zoek was naar een uitbreiding van de kostersploeg, bood hij zich als kersverse koster aan. Eerst in de leer, overdag, bij Jan Hilhorst, daarna het "echte" werk op de zondag.

Ronald doet zijn nieuwe job met overtuiging en met duidelijk plezier. Daarnaast kookt hij regelmatig voor zijn twee dochters, van 38 en 41 jaar, en zijn drie kleinkinderen.

Een welkome uitbreiding voor de kostersploeg en een opgewekt gezicht op de zondag. We zijn blij met hem.

Frans Woortmeijer

VAN DE PENNINGMEESTER

Ondanks dat we gelukkig een constante inkomstenstroom hebben uit de opbrengst van de verhuur van de pastorie, blijven de inkomsten van onze parochie, waaruit we al onze activiteiten, zowel pastoraal als niet-pastoraal, moeten bekostigen, een bron van zorg.

Een voorbeeld. Graag zou ik zien dat de kerkcollectes veel beter onder de aandacht van de kerkgangers worden gebracht. Het komt wekelijks voor dat wij nog centen en stuivers in de schalen aantreffen. Nu moet ik als budgethouder natuurlijk zeggen, dat wij met alle bijdragen blij zij, maar feitelijk ben ik dat niet.

Een mooie viering in een goed onderhouden gebouw, waar de verwarming aan staat en met een betaalde voorganger? Dan is klein geld op de schaal doen niet van deze tijd. Dat is geen wijsheid, maar een probleem.

Mijn voorstel is dat wij iedere week als plaatsengeld een bedrag van tenminste € 5,- adviseren. Deze mededeling wordt dan bij de aankondiging van de collecte gedaan. Als iedereen daar naar vermogen van harte aan meedoet, dan is het geen groot probleem als iemand een keer geen geld bij zich heeft of als € 5,- per week echt teveel is. Dat is wijsheid en ook solidariteit.

Mocht u al meedoen met de gezinsbijdrage, dan zijn wij daar natuurlijk dankbaar voor. Maar ook voor de gezinsbijdrage is het van belang om over een minimale bijdrage te spreken. Een bedrag van tenminste €10,- per maand per betrokken kerkganger is een richtbedrag om de lopende kosten van de vieringen te dekken.

Als idee geef ik u mee dat een levende parochie ongeveer €60.000,- kost. Je kunt ook zeggen € 1.200,- per viering.

Met 200 betalende parochianen en een gemiddeld bedrag aan inkomsten van € 300,- per persoon, is het begroting gedekt. Als er 25 vieringen bezocht worden en aan de gezinsbijdrage wordt meegedaan voor de adviesbedragen draagt een parochiaan € 245,- bij. Dan komt de parochie nog € 55,- per parochiaan tekort, waar dekking voor gezocht moet worden. Daarbij is de hoop gevestigd om een aantal parochianen, die meer kunnen en willen bijdragen dan de adviesbedragen. De kerk kost eigenlijk net zoveel als een sportclub of een mobiele telefoon. Aan u is de afweging of de parochie u dat waard is.

Tim Stok

Budgethouder Martelaren en Graankorrel

Ambtelijk secretaris Samenwerkingsverband Clara Franciscus

(Voor de helderheid: uiteraard onbezoldigd)

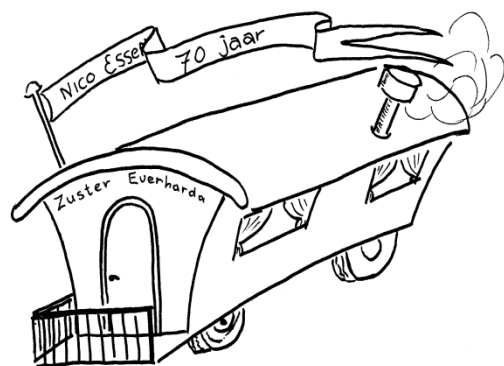
---

17 MAART: pastor Nico Essen 70 jaar

Vele jaren was 17 maart een bekende datum in de Martelaren.

Het was feest in Ierland, St. Patricks day, maar ook de verjaardag van de pastor. Dan kwam de familie Essen naar Amsterdam en werd er gezongen in de koffiebeuk. Die tijd is niet meer.

Maar nu word ik 70.

Hoe mooi leek het mij om nog eenmaal in de Martelaren voor te gaan op die dag. Met pater Marianus, de nieuwe pastor, heb ik een prima verstandhouding. Ik dacht, ik waag het, ik bel hem.'

Ja, natuurlijk' zei hij. 'Je hebt zoveel voor de parochie betekend'. Een reactie die ik niet meer gewend was. Een traantje in mijn ogen.

Het wordt een 'drie heren mis'. Ik heb mijn vriend Ruud Visser, pastor in Alphen a/d Rijn, gevraagd mee voor te gaan en pater Marianus doet ook mee, zodat het een echte parochieviering zal zijn. Meerklank zingt, 'wij willen er vooral voor zorgen dat het een mooie viering wordt naar jouw wens'.

Hierbij wil ik ook heel velen danken, die met ons meeleven in deze onzekere tijden. Wat een prachtige, lieve wensen hebben we ontvangen rond de feestdagen, hoeveel kaarsjes worden er gebrand, hoeveel gebeden gezegd, hoe hopen we, dat ze boven aankomen. Dat het mij nog altijd redelijk goed gaat, blijkt uit dat ik mijn verjaardag wil en kan vieren. Dat we dat zullen meemaken.

Nico Essen

Een bijzondere Viering

Graag nodig ik alle parochianen uit voor een bijzondere Viering op zondag 17 maart.

Oorspronkelijk zou ik voorgaan. Onze gewaardeerde emeritus-pastor Nico Essen liet mij echter weten, dat hij op die dag 70 jaar wordt. Het was zijn wens om dan met zijn vriend priester Ruud Visser voor te mogen gaan in onze kerk, waaraan hij bijna 30 jaren verbonden was.

In goed overleg kwamen wij overeen dat Nico, Ruud en ik als uw nieuwe pastor samen zullen voorgaan. De Pastoraatsgroep stemde hier van harte mee in.

Daarom nodig ik alle parochianen graag uit voor deze feestelijke viering samen met onze oud-pastor Nico Essen en Meerklank.

Er is naar ik hoorde de laatste jaren ook verdeeldheid in de parochie ontstaan. Laten we daarom nu samen Nico's verjaardag vieren en bidden om heling en nieuwe gemeenschap in onze mooie Martelaren van Gorcum-parochie.

Daar werk ik van harte aan mee. Graag tot ziens op zondag 17 maart.

Pastor Marianus Jehandut, svd

GEZINSVIERING EN KiPa

Sinds enige tijd is er binnen de Pastoraatsgroep een klein team Kinder- en Gezins-Pastoraat – kortweg 'KiPa' geheten.

Drie jonge moeders zijn hierin actief: Erika van Hove, Agnes Skot en Gosia Krol. Zij blazen KiPa nieuw leven in. Welke vaders of moeders willen met hen meedoen?

Onlangs is het aantal Kindernevendiensten uitgebreid. De Doopkapel is op zondagen beschikbaar voor kleine kinderen en hun ouders. Het Kinderkoor o.l.v. Juliska Yonne groeit stilaan. Met Kerst zongen de kinderen prachtig en ze speelden het Kerstspel enthousiast o.l.v. Marianne Kuijper (van 'Theatercollectief blondeBizon').

De bedoeling is dat het Kinderkoor vaker aan vieringen gaat meewerken.

Het Kinderkoor zingt ook in de Gezinsviering, waarmee we zaterdag 23 maart 13:00 uur in de Doopkapel starten. Pater Marianus en Ari van Buuren gaan voor.

Deze start van Gezinsvieringen met een lichtere toets is een wens vanuit de gesprekskring Jonge Ouders.

Vorig jaar mei begonnen we op initiatief van Elly Woortmeijer en KiPa met deze avonden voor jonge ouders: om samen inspiratie op te doen.

Wij verbinden ouders met elkaar in hun worstelen met spirituele vraagstukken. Het gezin is de eerste levensschool. Graag delen wij ideeën om nieuwe impulsen te vinden voor ieders spiritualiteit en religieuze opvoeding.

De katholieke kerk heeft een eeuwenoude schat aan rituelen, symbolen en tradities die het leven op vaste momenten een bepaalde verdieping geven.

Als kerk en ouders willen we de kinderen in ons midden religieuze vorming en geloofsopvoeding meegeven.

Kinderen zijn de toekomst van onze kerk, en de wereld. 'Laat de kinderen bij Mij komen en houdt ze niet tegen', zegt Jezus (Marcus 10,13-16). Onlangs startte weer een Vormselproject (inlichtingen Diaken Hartogs, 06-49904670).

In oktober 2018 vond een bisschoppensynode in Rome plaats over en met jongeren. De waarde van het gezin werd, evenals op het Tweede Vaticaans Concilie in 'Gaudium et Spes', benadrukt.

Verder schreven de synodevaders in een brief aan de jongeren: "Wij willen medewerkers zijn van jullie vreugde, opdat jullie verwachtingen veranderen in idealen.

De Kerk is bereid jullie op nieuwe wegen te begeleiden, op de hooggelegen paden waar de wind van de Geest krachtiger waait en de wolken van onverschilligheid, oppervlakkigheid en moedeloosheid wegvaagt."

Aan dit perspectief van een menswaardig leven werkt het KiPa-team. De Hofkerk met Kindernevendiensten, een Kinderkoor en Gezinsvieringen wordt zo een Open Kerk voor kinderen en hun (groot-)ouders – welkom!

Erika van Hove (06-41361912)
Pater Marianus Jehandut, svd

OPROEP "KERK IN ACTIE"

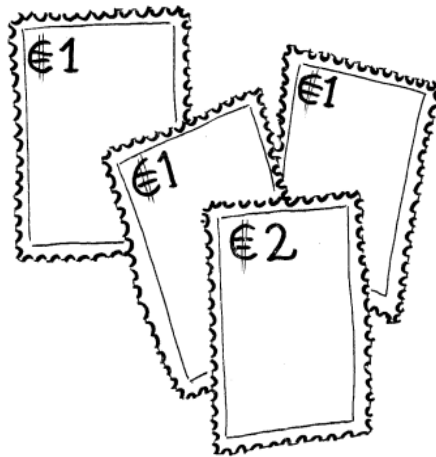
Ik kom maandelijks bij de koffie-ochtenden in de Koffiebeuk.

Als vertegenwoordiger van "De Kerk in Actie" neem ik daar graag allerlei postzegels (ook die van €1 en €2), kerst- en verjaardagskaarten en lege cartridges van diverse merken printers in ontvangst.

Ook zou ik graag deze artikelen ontvangen van de bezoekers van de zondagse kerkdiensten. Zij mogen ze dan neerleggen in de "Koffiebeuk", maar men mag mij ook bellen op telefoonnr. 06-517 018 42, dan kom ik ze ophalen.

Bij voorbaat hartelijk dank.

Louis Robert

HET HOFBERICHT WORDT AFGESCHAFT

Een van de taken van een pastor in de Martelaren was altijd het Hofbericht. Dit is echter geen taak die het locatiebestuur aan pater Marianus wil overdragen. Bovendien is bij telling gebleken dat er nog maar circa 10 personen gebruik maken van het Hofbericht.

Het Locatiebestuur is van mening dat de werkzaamheden niet meer opwegen tegen het nut. Daarom heeft het Locatiebestuur besloten te stoppen met de uitgaven van het Hofbericht. Met de website en de nieuwsbrief hebben wij inmiddels krachtige andere informatiekanalen. Mocht u toch van mening zijn dat u door het afschaffen van het Hofbericht bepaalde informatie mist, laat dat mij dan weten. Mogelijk hebben wij dan toch iets over het hoofd gezien en kunnen wij daar nog een passend antwoord op geven.

Namens het Locatiebestuur,
Arthur Anderegg

---

17 MAART: JOHANNES PASSION IN DE HOFKERK

Johannes Passion (versie 1725) - 17 maart 2019, 14.30 uur
Bach Ensemble Amsterdam

Het lijden, sterven en de wederopstanding van Christus vormen al eeuwenlang inspiratie voor componisten. In onze tijd komt daar graag teatraal effect bij kijken, denk aan de musical Jesus Christ Superstar of het evenement 'The Passion'. In Bachs tijd was dat echter ongebruikelijk. Zijn woonplaats Leipzig was zeer conservatief in alles wat de kerk aanging en de stadsraad had hem op het hart gedrukt 'solche Compositionen zu machen, die nicht theatralisch wären'.

Voor de tweede (1725) versie van de Johannes Passion componeerde Bach twee nieuwe aria's die juist wél teatraal zijn. Neem de aria 'Zerschmettert mich, ihr Felsen und ihr Hügel', ofwel 'Verpletter me, rotsen en bergen': die komt in zijn woordschildering en emotionaliteit het dichtst bij opera van alle muziek in de Johannes Passion.

Ook in de aria 'Himmel reisse, Welt erbebe', ofwel 'Hemel scheur open, aarde beef', spreken zowel tekst als muziek erg tot de verbeelding.

De twee andere aria's in het eerste deel - ook onderdeel van Bachs andere versies - zijn in contrast daarmee veel beschouwender en religieuzer van aard.

Bach bleef ook na 1725 nog sleutelen aan zijn Johannes Passion. Het is speculatief, maar het is goed mogelijk dat het hoge theatrale karakter van de genoemde delen niet werd geaccepteerd door de kerkelijke autoriteiten van Leipzig. Voor ons des te interessanter om de dramatiek uit deze tweede versie op het programma te zetten. We gaan de concurrentie met de moderne passies graag aan!

Op **zondag 17 maart om 14.30 uur** 's middags kunt u in de Hofkerk komen luisteren naar deze Johannes Passion uit 1725.

Kaarten à € 22,50 zijn verkrijgbaar aan de deur van de Hofkerk of via: www.bachensembleamsterdam.nl.

OVER BACH ENSEMBLE AMSTERDAM

Ons ensemble (koor en orkest) voert gepassioneerd én stijlbewust muziek van Bach en tijdgenoten uit. Eigenlijk doen wij allemaal niets liever dan ons drukke dagelijks leven opzijzetten om Bach te zingen en spelen. Het ensemble wordt intensief gecoacht door professionele musici werkzaam bij o.a. de Nederlandse Bachvereniging.

MISINTENTIES

Misintenties spreken wij in de geloofsgemeenschap uit als wij om gebed of steun willen vragen voor iets belangrijks of voor iemand, die ons ter harte gaat. We willen iemand gedenken, of steun vragen in een moeilijke situatie. We vragen bijvoorbeeld een gebed voor een zieke, of om zegen voor een operatie. Ook gedenken wij zo onze overledenen. In de vieringen doen wij *dit* tijdens de voorbeden.

Nu is het geval dat al enkele jaren in onze parochie overledenen genoemd *worden* van wie niet duidelijk is of dat nog steeds de bedoeling is of gewenst is. Wij hebben u daar in Hofnieuws van april 2018 eerder over bericht. Wij vragen u vriendelijk contact met ons op te nemen of wij het gedenken van uw dierbare overledene wilt blijven noemen, zoals het nu gebeurt, of dat u ermee wilt stoppen. Ook is het mogelijk alleen op speciale data misintenties te laten uitspreken, die u dan aan ons opgeeft.

Voor opgaves hebben wij een apart emailadres aangemaakt, namelijk: misintenties@hofkerk.amsterdam.

Per email heeft onze voorkeur, maar u kunt ook bellen via het telefoonnummer van de parochie te weten 020-665 38 30.

Voor het lezen van misintenties vragen wij een bijdrage van € 10.- per intentie per keer.

U kunt dit bedrag overmaken op rekeningnummer:

NL13 INGB 0000 1225 88 ten name van RK KERKBESTUUR PAR HH MARTELAREN VAN GORCUM onder vermelding misintenties en naam van de persoon aan wie de intentie wordt opgedragen.

Indien u liever contant betaald kan dat natuurlijk ook. Dan is een enveloppe met de naam, de datum en de vergoeding in de brievenbus van de pastorie een mogelijkheid. Mocht u nog andere vragen of aanvullingen hebben dan kunt u mij daar over benaderen.

Bij voorbaat dank voor uw medewerking

Namens de locatiecommissie,
Tim Stok, budgethouder

DE KERSTSTALLENTENTOONSTELLING: een aantal impressies

Van 14 december 2018 tot 6 januari 2019 hadden we de 21e tentoonstelling van kerststallen en -groepen in onze kerk.

Een indrukwekkende prestatie. Een heel team van mensen werkt eraan mee. Bedenker én motor is onze koster Bert Hilhorst.

Laat ik maar direct zeggen dat ik het weer een geweldige tentoonstelling vond. In vele opzichten. Het was weer genieten van veel moois, van de bijzondere sfeer en gezelligheid in de kerk, en niet in de laatste plaats van de ontmoetingen die met de tentoonstelling gepaard gaan. Deze fantastische traditie is niet meer weg te denken uit ons kerkgebouw...

Ik mocht weer 'herder' zijn. Zo noemen we de 'suppoosten' die gedurende de tentoonstelling worden ingezet. Als herder ben je mede-gastheer voor de bezoekers. Je geeft informatie, beantwoordt vragen, stelt zelf vragen. De echt inhoudelijke expertise ligt natuurlijk bij Bert, die alle vragen kundig en enthousiast beantwoordt.

Hij weet alles... En hij geniet er ook zelf van. Dat is zichtbaar. Dit is natuurlijk ook prachtige 'reclame' voor onze kerk.

Er waren vooral weer heel drukke momenten in de weekends. Dan is het extra gezellig. Dan zijn er erwtensoep en verschillende dranken te koop. En wat wordt er op zulke dagen ook goed voor onze herders gezorgd! Koffie en thee worden gepresenteerd. Broodjes kroket...

Maar ook op doordeweekse middagen is de sfeer fantastisch. Parochianen, oud en jong, komen kijken. Ook mensen van elders. Soms waren ze zelf ooit parochiaan en woonden ze in de directe omgeving. Dat kan tientallen jaren geleden zijn. Er komen mensen voor de eerste keer. Er zijn trouwe bezoekers, ze komen ieder jaar en willen graag weten of er een nieuwe tentoonstelling gepland wordt. Mensen komen in hun eentje. Of met vriend of vriendin. Met het gezin. Opa's en oma's met kleinkinderen. Groepen vanuit de KBO, de Katholieke Bond voor Ouderen. Een groep blinden en slechtzienden; zij mogen beelden vasthouden. Groepen van de Lidwinaschool; kinderen uit hogere groepen nemen dan kinderen uit lagere groepen onder hun hoede, dat zijn prachtige tweetallen. Op gezette tijden is er live muziek van een van onze organisten.

Op een aantal dagen is er een loterij, de opbrengst is voor een goed doel. Er worden heel wat lootjes verkocht. Ook volwassenen zijn blij met de prijs of prijzen die ze winnen... Menigeen zorgt voor een vrijwillige bijdrage.

Sommige bezoekers raken intensief met Bert in gesprek. Maar er zijn ook erg leuke gesprekken tussen bezoekers en herders. Zelf had ik die ervaring ook weer.

Soms is het onderwerp: welke groep vind je het mooiste? Dat is erg lastig! En er worden massa's foto's gemaakt. Doe ik zelf ook, het zijn prachtige plaatjes. Er is de wereldwinkel uit Diemen, Het Elsengroen, die ook veel interesse krijgt. En die er gewoon bij hoort.

Ik raakte in gesprek met bezoekers met namen die nadrukkelijk bij onze parochiegeschiedenis horen.

Bijvoorbeeld mevrouw Rozestraten, lid van een familie met een in onze buurt heel bekende naam. Hoe gaat het met de Martelaren?

En we praten over de kerk van de bezoekers. Overal loopt het kerkbezoek terug. Dat is heel herkenbaar.

Een paar keer sprak ik met mensen van protestantse huize. In sommige kringen binnen de protestantse wereld mogen geen beelden en kerstgroepen in huis worden neergezet. Een mevrouw vertelt me dat veel protestanten dat tegenwoordig wel doen: een kerstgroep wordt niet aanbeden, het is een voorstelling waarnaar je kijkt en waarvan je mag genieten.

Ik ontmoet een jongere van wie de zus bij mijn oudste dochter, Hanneke, in de klas zat. Een heel bijzondere ontmoeting had ik met meneer van Gessel, 70 jaar. Jaren geleden woonde hij in de buurt. Hij ging naar de Lidwina-school en noemt me de namen van een aantal onderwijzers bij wie ik ook in de klas zat. Leuke bijzonderheid is dat zijn vader ooit ook les gaf op Lidwina, tot 1953. Hij vertelt me dat hij op Hageveld een jaargenoot was van pastor Nico Essen. Meneer van Gessel koos voor de studie Geneeskunde en werd huisarts in Aalsmeer. Daar is hij betrokken bij een kerk waar tot enkele jaren geleden Karmelieten voorgingen.

Op de dagen dat ik herder ben valt het mee met de kou. Er zijn geen echt winterse taferelen, met mensen die verkleumd de kerk in komen. Maar vaak hoor je wel: wat is het hier lekker warm...

Een groep ouderen, we wisten niet van hun komst. Enthousiasme. En de vraag: zouden we misschien koffie kunnen krijgen? Bert regelt het... En vertelt ook aan deze groep alles wat het vermelden waard is. Alle dagen is Bert er. En hij denkt alweer na over de volgende tentoonstelling. Met een ander concept wellicht. Zo is het steeds weer een genoegen om aanwezig te zijn...

Een kerkgebouw kan vele functies hebben. Dat geldt zeker voor het onze. Natuurlijk de eredienst op zondag. Andere liturgische bijeenkomsten. Maar bijvoorbeeld ook concerten. Soms met ons prachtige orgel. Of een bijzondere gelegenheid, zoals de herdenking op 4 mei. En tentoonstellingen.... In wezen draait het in de Kerk toch om ontmoeting. Om gesprek. Om contact. En dat is er tijdens de tentoonstelling volop. Je ziet bezoekers genieten. Ze uiten hun bewondering. En spreken hun waardering uit.

Sommige bezoekers blijven maar rondlopen, raken niet uitgekeken... Dit is een onverslijtbare traditie. Wat hier letterlijk wordt verbeeld spreekt mensen aan. Het verhaal van kerst raakt mensen en ontroert ze, of ze nu wel of niet een binding hebben met de Kerk. Voor een aantal mensen is het bezoek aan de tentoonstelling gewoon een dierbaar onderdeel van hun kersttijd. Een warme ervaring in een periode van het jaar waarin het vele uren donker en op sommige dagen flink koud is.

Dat alles speelt zich af in die schitterende kerk van de Martelaren van Gorcum. In die ruimte die zich perfect voor de tentoonstelling leent. We kunnen ons verheugen op de volgende. Bert heeft groepen en stallen genoeg. Soms wordt er een aan Bert aangeboden. Of een heleboel tegelijk, zo'n 80.... Komt u ze ophalen? Dat doet Bert zeker, en heel graag.

Er komt er weer een, in december van dit jaar.... Iets om naar uit te kijken! En wees van harte welkom.

Frank de Haas

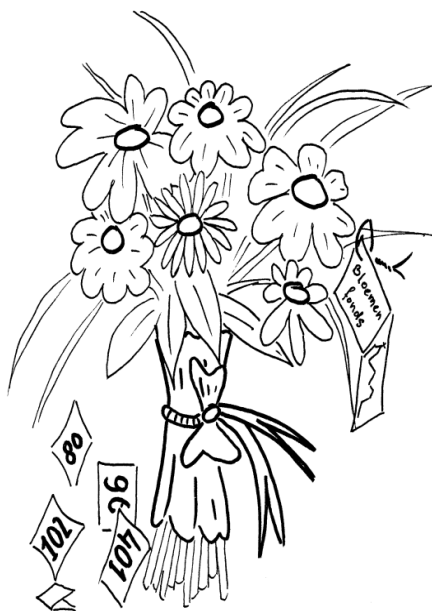
500 EURO VOOR BLOEMENFONDS! BEDANKT!

Als u dit Hofnieuws leest is de kerststallententoonstelling met al zijn activiteiten al weer voorbij.

Al deze activiteiten zijn zeer geslaagd, in het bijzonder de loterij, waarvan de opbrengst bestemd was voor het bloemenfonds voor de zieke parochianen.

Na aftrek van enige kosten is er ruim 500 euro overgemaakt voor het fonds!

Dank, hartelijk dank, aan al degenen die mooie prijzen hebben geschonken, dank ook aan allen die zoveel loten hebben gekocht. En niet de minste dank aan hen die de loterij hebben georganiseerd.

Zo kunnen we de komende tijd weer door met het bloemenfonds!
Aandacht zullen we ook in de toekomst weer schenken aan parochianen, die in moeilijke omstandigheden verkeren.

Ook voor hen moeten we kerk zijn en een bloemetje van onze parochie zal zeker goed doen.

We zijn u zeer erkentelijk als u de adressen wilt doorgeven van mensen, die voor een bloemetje in aanmerking komen. Dat kunt u doen bij mw. Janneke de Bruin, email:
pastoraatsgroep@hofkerk.amsterdam

Zo verwachten we dat ook in de toekomst uw financiële bijdrage goed besteed zal worden.

Het blijft natuurlijk altijd mogelijk een financiële bijdrage aan het bloemenfond te geven in het kluisje, achter in de kerk met het opschrift "Bloemen voor zieken". U kunt ook uw bijdrage overmaken op IBAN NL95 INGB 0003 1583 76 t.n.v. Hofnieuws, Diemen onder vermelding van "bloemenfonds".

Met hartelijke dank!
Jan Hilhorst

PERSONALIA

Onze overledene:

Zuster Everharda van het arme Kind Jezus 86 jaar

Anna Sieljes

*Wij danken U, dat wij haar in ons midden mochten hebben,
als een zonnetje, dat warmte en vrolijkheid uitstraalde,
als een nonnetje, dat ons doet voelen dat God liefde is.*

Zo baden we op 21 november 1993, op het feest van Christus Koning, toen we in de Christus Koning afscheid namen van Zr. Everharda.

Toen verdween de laatste zuster van de Hof, een zuster voor wie niet gauw iets te veel was en die met hart en ziel van mensen hield.

Op 1 september 1987 sloot het klooster op de Linnaeushof. Het was in die dagen, dat ik mijn pastorale werk begon in De Martelaren.

De zusters waren druk in de weer het grote huis leeg op te leveren.

Dat was lichamelijk zwaar, maar ook geestelijk pijnlijk. Maar bezwijken onder die last deden ze niet, zij wisten heel goed, dat alles hier op aarde zijn tijd had.

Op 1 september vertrokken de zusters. Van 1932 tot 1987 woonden ze op de Hof: de zusters van het arme kind Jezus. Het ging hen om het arme kind, om de verwaarloosde jeugd, om randgroep jongeren, om voogdijkinderen. Vanuit die zorg stichtten zij scholen en werden zij vooral een onderwijsorde. Op de Hof kwam de Clara Feij school en de zusters waren behulpzaam bij het oprichten van de Maria Immaculata school. In de 60-er jaren woonden er 24 zusters op de Linnaeushof, van wie er 14 aan de scholen verbonden waren, in 1987 woonden er nog 11.

Op 1 september vertrokken de zusters. Maar een van hen bleef: Zuster Everharda.

Zij was een zogenaamde late roeping. Hoe word je zuster? Hoe kies je voor het klooster? Ze was onderwijzeres in Slagharen. Toevallig of niet toevallig, maar in die jaren waren er op die school vele voogdijkinderen. Kinderen, waarvan de zuster zei: 'je voelt dat ze veel te kort kwamen'. In de ogen van het voogdijkind las zuster Everharda haar roeping. Werd Franciscus ook niet zo geroepen? Door een melaatse, die zijn pad kruiste. En Sint Maarten? Door een arme bedelaar. Zo werd zij zuster van het arme kind Jezus.

In september 1960 kreeg zij haar benoeming. Zij werd naar het klooster gezonden, waar zij het liefste niet naar toe wilde: de Linnaeushof. 'Hier waren voor het merendeel onderwijzeressen, en die hebben allemaal zo hun eigen mening'.... Maar het viel mee en tot februari 1970 werkte zij met veel plezier op de Maria Immaculata school in de omgeving van de Christus Koning.

Toen werd zij gevraagd om naar Hoogeveen te gaan, waar zij in het woonwagencamp sociaal en maatschappelijk werk deed. Vijf jaar deed zij dit boeiende, maar ook moeilijke werk.

Het viel niet mee, maar de zuster viel wel op bij de congregatie.

Zij kreeg een sabbatjaar, een jaar studie in München. Het was een prachtig jaar, waar zij heel veel leerde. Theologie, filosofie, bijbel-exegese, maar ook bloemschikken, muziek, zang, ja zelfs geriatrie (geneeskunst voor ouderen).

In mei 1978 keerde zij terug naar haar oude school in Slagharen.

Toen in 1984 een jonge onderwijzer werkeloos moest worden, bood de zuster hem haar plaats aan. Hiermee was haar onderwijscarrière ten einde. Wat nu?

In het klooster in Amsterdam kon men haar goed gebruiken, maar alleen het klooster, die wereld leek haar te klein. Pastor M. Buter gaf haar alle ruimte in de parochie van de Christus Koning.

Op 1 september 1987 vertrokken de zusters. Zr. Everharda bleef. En op 24 september werd in de Christus Koning het nieuwe pastorale team gepresenteerd: pastor Nico Essen, Zuster Everharda en pastor Thijs Buter, het begin van NET-werk. Wij hadden samen een mooie tijd.

Zr. Everharda werkte met veel enthousiasme en onuitputtelijke energie. Ze was 'leke-voorganger', ze leidde de Zonnebloem, ze bracht de ziekencommunie rond en bezocht ontzettend veel mensen. Wat deed ze niet? Ze voelde zich maar een eenvoudige vrijwilligster, maar dat was ze niet. Pastor was ze. En zo werd ze door ons gewaardeerd!

Zr. Everharda groeide in dit werk, ze leefde zich uit, ze genoot er ook van, maar zei ze: 'het gaat zo goed, omdat ik alle kansen, alle ruimte krijg van Thijs!'

Ze hadden het wel over 'de rijke zusters van het arme kind Jezus'. Terecht! Zr. Everharda was rijk. Wat had ze een humor, een hartelijkheid, een trouw. Die rijkdom heeft zij royaal uitgedeeld en vele 'arme kinderen van Jezus' heeft zij getroost of weer even laten lachen.

Everharda bleef altijd Zuster Everharda. Dat zij zuster was, religieuze, lid van de congregatie, dat ging voorop. Herkenbaar bleef zij in haar habijt. Merkwaardig, dat men in de provincie haar nog wel eens verweet 'moet dat nog steeds, die kleren, is dat niet uit de tijd?' Hier in Amsterdam werd dat juist hogelijk gewaardeerd. Nooit hoorde zij hierover een denigrerende opmerking en de moslimkinderen zagen in haar een tante.

Zuster zijn dat ging voorop. Zij zei altijd: 'als de congregatie een beroep op mij doet, dan ga ik naar mijn medezusters terug'. Dat beroep kwam. Op het feest van Christus Koning 1993 namen we afscheid van haar.

Wij bidden, dat het haar goed mag gaan, om een goede toekomst in Cadier en Keer, dat zij veel mag betekenen voor haar medezusters, die haar nu nodig hebben, als een zonnetje, dat warmte en vrolijkheid uitstraalt, als een nonnetje, dat doet voelen, dat God liefde is.

Op 4 december 2005 kwam ze nog een keer terug naar de Hof. Met het beeld van het arme kindje Jezus....

Op 9 november 1945 werd het klooster verrijkt met een beeld van het kindje Jezus. Een broer van een van de zusters had het uit dankbaarheid het klooster geschonken. Het stelde Jezus voor, die in zijn hand de werelddbol draagt. *He's got the whole world in his hands*...en Jezus, die de kinderen zegent: laat de kinderen tot Mij komen. Maar allereerst is het natuurlijk het arme kindje Jezus. Zoals geschreven: in september 1987 vertrokken de zusters uit Amsterdam.

Het klooster werd ontmanteld. Alle waardevolle, dierbare attributen verdwenen in kisten en dozen. Zo ook het beeld van het kindje. Want dat hoorde bij de congregatie. In het klooster van Cadier en Keer zou het een nieuw plekje krijgen.

Hier restte een lege sokkel. Beeld van de secularisatie. Vroeger was dit een klooster. Vroeger stond hier een beeld. Zo gaat het met zoveel van het rijke roomse leven... Maar het beeld werd niet vergeten.

Het klooster in Cadier en Keer werd ook gesloten. Wat nu met het beeldje? Toen gingen er stemmen op. 'Waarom kan het niet terug naar Amsterdam?' Hier woonden toch ooit de zusters van het arme kind Jezus? Het zou toch een prachtig symbool zijn van hun aanwezigheid toen. En zo geschiedde.

Zuster Everharda bracht het beeld terug en het werd op zijn vertrouwde plek teruggeplaatst. Het verwijst naar wie hier ooit woonden en werkten: de zusters van het arme kindje Jezus.

Het beeldje verwijst naar dat ontroerende verhaal, die droom van Clara Feij, stichter van de congregatie: *Ik ben het arme kindje Jezus. Ik heb nog meer broertjes en zusjes.*

Feestelijk vierden wij zijn terugkeer. Elke dag zal hij de kinderen weer zegenen als zij naar school gaan. Groot was onze vreugde. Zo zongen we:

*Welkom lief kindeke, Jezus, wat leuk!
na achttien jaren weer terug op zijn troontje,
ziet eens hoe dat het lacht en krijgt van vreugd.*

Op 14 januari jl. stierf Zuster Everharda.

*Dat vrouwtje in haar blauw habijt, teken van een andere orde,
liefde was haar leven, opdat Zijn Naam geheiligd worde.*

*Het is allemaal voorbij, omdat alles nu gewoon is,
toch wil ik u hier vertellen, dat ik haar best een beetje mis.*

Nico Essen.

LITURGIEKALENDER *Alle genoemde tijden en voorgangers zijn onder voorbehoud,
er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste info.*

vrijdag 1 maart 19.30 uur	Wereldgebedsdag Woord en gebedsviering in de Koningskerk	
zondag 3 maart 10.30 uur <i>[kindernevendienst]</i>	Woord- en Communieviering Achtste zondag door het jaar F. de Haas en F. Woortmeijer	Jubilemus Domino
woensdag 6 maart 19.30 uur	Aswoensdag Woord- en Communieviering A.van Buuren	LWM
zondag 10 maart 22.30 uur	Woord- en Communieviering Vasten I A.van Buuren en J. de Bruin	LWM
zaterdag 16 maart 16.30 uur	Vesperviering M. Jehandut, Th. Breukel en LWM koorleden	
zondag 17 maart 10.30 uur <i>[kindernevendienst]</i>	Eucharistieviering Vasten II Nico Essen 70 jaar N. Essen, M. Jehandut en R. Visser	Meerklank
zaterdag 23 maart 13.00 uur	Gezinsviering in Doopkapel M. Jehandut en A. van Buuren	Kinderkoor
zondag 24 maart 10.30 uur	Woord- en Communieviering Vasten III E. Molenaar en gastspreekster S. Wong	Jubilemus Domino
zondag 31 maart 10.30 uur <i>[kindernevendienst]</i>	Eucharistieviering Vasten IV M. Jehandut	Meerklank
zondag 7 april 10.30 uur	Woord- en Communieviering Vasten V J. de Bruin en gastspreekster Zr. Elvira	LWM
zondag 14 april 10.30 uur <i>[kindernevendienst]</i>	Woord- en Communieviering Palmzondag F. de Haas en A. van Buuren	Jubilemus Domino
donderdag 18 april 19.30 uur	Eucharistieviering Witte Donderdag M. Jehandut	Meerklank